

Ved anvendelsen af reglerne i stk. 1 på hovedforeninger anses hele disses omsætning med de hovedforeningen tilsluttede kooperative virksomheder for omsætning med medlemmer, medens deres omsætning iøvrigt anses for omsætning med ikke-medlemmer.

Har foreningen i det til grund for skatteansættelsen liggende regnskabsår drevet detailsalg fra butik, fra vogn eller på anden måde, medregnes indtægten ved dette detailsalg, opgjort efter reglerne i lov nr. 149 af 10. april 1922 §§ 4—6, jfr. lovbekendtgørelse nr. 305 af 13. december 1955, til foreningens skattepligtige indkomst.

I den indkomst, der er ansat i henhold til reglerne i stk. 1, indrømmes der et fradrag, svarende til $\frac{1}{4}$ af den del af foreningens indtægter, der er anvendt til forøgelse af foreningens formue; fradraget kan dog aldrig overstige $\frac{1}{4}$ af den nævnte ansatte indkomst. Er der i det til grund for ansættelsen liggende regnskabsår foretaget udbetalinger til medlemmerne af den ved regnskabsårets begyndelse tilstedeværende formue, skal disse udbetalinger forinden fradragsberegningen fragå i det til formueforøgelse anvendte beløb.

Såfremt en forening, der har modtaget fradrag i henhold til stk. 4, i et senere regnskabsår formindsker sin formue ved udbetalinger til medlemmerne, forhøjes den skattepligtige indkomst for det pågældende regnskabsår med en så stor del af disse udbetalinger, som svarer til den formueforøgelse, foreningen tidligere har modtaget fradrag for.

Skatten udskrives med 10 pct. af den efter foranstående regler skattepligtige del af indkomsten.

§ 18.

Opgørelsen af brugsforeningers og produktions- og salgforeningers formue, jfr. §§ 16 og 17, foretages i overensstemmelse med reglerne i lov nr. 149 af 10. april 1922 §§ 12—14, jfr. lovbekendtgørelse nr. 305 af 13. december 1955.

Ved opgørelsen af en forenings formue bortses der i denne forbindelse fra den del af regnskabsårets overskud, der som dividende eller efterbetaling udloddes for det pågældende regnskabsår.

Til en forenings formue henregnes andele i hovedforeninger samt den del af foreningens reservefonds i hovedforeningen, som den ved sin udtræden af hovedforeningen kan kræve udbetalt af denne; den del, der ikke kan kræves udbetalt som anført, henregnes til hovedforeningens formue.

§ 19.

Udenfor København og Frederiksberg forfalder den i nærværende afsnit C. omhandlede indkomstskat til staten til betaling af skatteyderne den 1. november 1956 og indbetales af kommunalbestyrrelserne i statskassen senest den 15. december 1956, medens iøvrigt de i loven af 10. april 1922 indeholdte regler kommer til anvendelse. I København og Frederiksberg følges reglerne i kgl. anordning af 20. juli 1922, jfr. kgl. anordning af 30. marts 1925, samt kgl. anordning af 22. august 1937, jfr. kgl. anordning af 14. juni 1940.

Iøvrigt finder de i lov nr. 149 af 10. april 1922 givne regler tilsvarende anvendelse på skatten efter nærværende afsnit C., forsåvidt dette er foreneligt med de heri indeholdte regler, dog at der ved skatteberegningen ikke gives fradrag i den skattepligtige indkomst efter reglerne i nævnte lovs § 8.

§ 20.

Den i nærværende afsnit C. omhandlede skat kan ikke bringes til fradrag ved ansættelsen til indkomstskat til stat og kommune.

Bestyrelsen for de i nærværende afsnit omhandlede foreninger er forpligtet til at meddele de skattelignende myndigheder alle de for skattens beregning fornødne oplysninger. Afgivelsen af de nævnte oplysninger kan fremtvinges ved pålæg af dagbøder, der fastsættes af finansministeren.

Reglerne i § 16, stk. 3, i de årlige love om udskrivning af indkomst- og formueskatten til staten for skatteårene 1940-41—1948-49 kommer ikke til anvendelse på udbetalinger i regnskabsår, som lægges til grund for skatteansættelserne i skatteårene fra og med skatteåret 1949—50, således at forhøjelse af den skattepligtige indkomst ikke finder sted.